

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ, ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ І ТЕХНОЛОГІЙ

КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ, ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

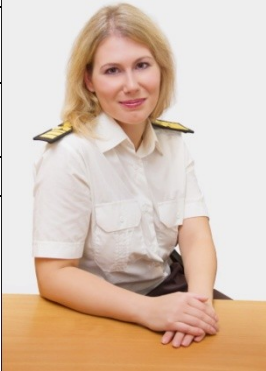
СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Управління інноваційною діяльністю

Затверджую

В.о. завідувача кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Т.Б. Семенчук

Протокол № 1 від 29 серпня 2023 р.

Викладач	ТАРНОВСЬКА Ірина Віталіївна Кандидат економічних наук, доцент	
Посилання профіль викладача на сайті ДУІТ	ТАРНОВСЬКА Ірина Віталіївна	
E-mail	irusia.tarnovska@gmail.com	
Факультет, Кафедра	Факультет Управління і технологій Кафедра менеджменту, публічного управління та адміністрування м. Київ, вул. Івана Огієнка, 19, каб. 608 телефон: +38095-258-98-33	
Консультації	Кожна середа з 12.00год до 14.00год за <u>ZOOM</u> посиланням	
Офіційна назва освітньої програми	Менеджмент організацій і адміністрування	
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)	
Галузь знань, спеціальність	07 «Управління та адміністрування» 073 «Менеджмент»	
Статус дисципліни (обов'язкова, вибіркова)	Цикл дисциплін професійної підготовки, вибіркова	
Курс/ Семестр викладання	1/1	
Обсяг дисципліни	3 кредити ECTS / 90 загальна кількість годин	
Види та кількість аудиторних занять, денна/ заочна	Лекції – 20 годин/4 години Практичні заняття – 10 годин/ 4 години	
Форма контролю	Залік	
Локація та матеріально-технічне забезпечення	Аудиторія згідно з розкладом. Мультимедійний проектор, мережа Internet.	
Мова викладання	Українська	
Мета вивчення дисципліни	Формування у студентів сучасного наукового світогляду і системи глибоких спеціальних знань щодо інновацій та механізму управління ними, набуття навичок управління інноваційними процесами підприємств.	

Загальні компетентності	ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї. ЗК7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
Спеціальні (фахові) компетентності	СК4. Здатність до ефективного використання та розвитку ресурсів організації. СК7. Здатність розробляти проекти, управляти ними, виявляти ініціативу та підприємливість. СК10. Здатність до управління організацією, її розвитком.
Програмні результати навчання	РН3. Проектувати ефективні системи управління організаціями. РН4. Обґрунтовувати та управляти проектами, генерувати підприємницькі ідеї. РН6. Мати навички прийняття, обґрунтування та забезпечення реалізації управлінських рішень в непередбачуваних умовах, враховуючи вимоги чинного законодавства, етичні міркування та соціальну відповідальність.

ЧИМ ВАЖЛИВИЙ КУРС:

Вивчення даної дисципліни дасть можливість здобувачам вищої освіти ознайомитися з сутністю інновацій, системою нормативно-правового та організаційно-інституційного забезпечення здійснення інноваційної діяльності в Україні, особливостями розробки і впровадження управлінських інновацій, сучасними інструментами та технологіями реалізації інновацій, можливими джерелами фінансування та стимулювання інноваційної діяльності.

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЗА ТЕМАМИ

Модуль 1. «УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ»

Тема 1. Теоретичні основи інновацій та інноваційної діяльності.

Сутність термінів «інновації» та «нововведення». Зміст інноваційної діяльності. Особливості інноваційного продукту.

Класифікація та функції інновацій. Характеристика та етапи інноваційного процесу. Стадії життєвого циклу інноваційного продукту

Тема 2. Особливості здійснення інновацій в управлінні.

Інновації в управлінні: суть, значення та функції. Стратегічні орієнтири інновацій у системі управління Інноваційна політика. Довгострокова та короткострокова інноваційна політика. Показники ефективності. інновацій в управлінні. Економічні показники. Науково-технологічні показники. Фінансові показники. Соціальні показники. Ресурсні показники. Перешкоди впровадження інновацій. Бюрократизм управління. Несприйняття інноваційного ризику. Бар'єри на шляху впровадження інновацій у сфері управління та їх характеристика.

Тема 3. Законодавство, що формує правову основу інституційного забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності в Україні

Поняття інституційного забезпечення інвестиційної та інноваційної діяльності. Особлива роль в інституційному секторі інфраструктури відводиться законодавчому забезпеченню, оскільки воно закладає правові засади розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні. законодавчому забезпеченню, оскільки воно закладає правові засади розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні. Законодавство, що формує правову основу інституційного забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності в Україні, поділяються на дві групи: законодавчі та нормативні акти загального характеру та законодавчі та нормативні акти у сфері інвестиційної та інноваційної діяльності. Групування законодавчих та нормативних актів за

територіальним принципом. Класифікаційні рівні суб'єктів інституційного забезпечення інноваційної та інвестиційної діяльності в Україні.

Тема 4. Державна політика підтримки інноваційного розвитку.

Сутність і завдання державної інноваційної політики. Методи й інструменти державного регулювання інноваційної діяльності. Підходи до формування та реалізації державної інноваційної політики. Аналіз «Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року». Фінансове забезпечення реалізації Стратегії. Структурні елементи національної інноваційної екосистеми. Проблеми функціонування національної інноваційної екосистеми. Напрями розв'язання проблем шляхом здійснення програмних заходів. Основні бар'єри для розвитку інновацій в Україні. Прямі та непрямі методи стимулювання інноваційної сфери в Україні. Зарубіжний досвід державної підтримки інноваційної діяльності.

Тема 5. Основи розробки і впровадження управлінських інновацій.

Типи і властивості управлінських інновацій. Сутність терміну «управлінська інновація». Методичні підходи до розробки і впровадження управлінських нововведень Організаційне проектування. Текстові та графічні проектні документи. Етапи впровадження управлінської інновації. Бенчмаркінг. Мета здійснення бенчмаркінгу. Види бенчмаркінгу. Світовий досвід застосування бенчмаркінгу. Реінжиніринг інноваційних-процесів. Методика Хаммера-Чампі. Реструктуризація. Науково-технологічна реструктуризація органу публічного управління.

Тема 6. Управління інноваційним проектом

Суть інноваційних проектів і їх зміст. Планування та контроль за реалізацією інноваційного проекту. Система планів інноваційного проекту. Управління проектними ризиками.

Тема 7. Сучасні організаційні форми та технології реалізації інновацій

Інфраструктура ринку інновацій та інноваційної діяльності Організаційні структури підтримання інноваційного підприємництва (бізнес-інкубатор). Організаційні форми інтеграції науки і виробництва (РНТЦ, технопарк, технополіс).

Тема 8. Науково-дослідні та технологічні парки

Визначення науково-дослідних та технологічних парків. Загальні риси класичних та українських технопарків. Планування парку. Інфраструктура парку. Управління парком. Характеристики успіху і типових проблем у діяльності парків. Сучасні тенденції розвитку науково-дослідних і технологічних парків.

Тема 9. Поняття бізнес-інкубування. Найбільш затребувані бізнес-інкубатори України.

Трактування поняття бізнес-інкубатори. Функціональні завдання бізнес-інкубатора. Ефективність діяльності бізнес-інкубаторів. Найбільш успішні бізнес-інкубатори України. Українську асоціацію бізнес-інкубаторів та інноваційних центрів. Основні проблеми на шляху розвитку бізнес-інкубаторів.

Тема 10. Фінансування та стимулювання інноваційної діяльності.

Фінансові джерела інноваційної діяльності. Аналіз світового досвіду фінансової підтримки інноваційної діяльності. Основні інструменти фінансування інноваційної діяльності, що використовуються органами публічного управління в розвинених країнах світу. Методи та форми стимулювання інноваційної діяльності. Альтернативних інструментів стимулювання інноваційної діяльності. Пряме державним фінансування інноваційної діяльності.

Практичні заняття курсу передбачають виконання ситуаційних, тестових та інших завдань, опитування та дискусії за темами, короткі виступи та презентації з тематики дисципліни.

Тематика практичних занять:

Практична робота №1. Особливості здійснення інновацій в управлінні..

Практична робота №2. Управління інноваційним проектом.

Практична робота №3. Сучасні організаційні форми та технології реалізації інновацій.

Практична робота №4. Науково-дослідні та технологічні парки.

Практична робота №5. Фінансування та стимулювання інноваційної діяльності.

Приклади практичних завдань:

Завдання 1:

Написати есе на тему «Пріоритетні напрямки впровадження інноваційних технологій під час війни».

Завдання 2:

Оператор одного з відділень поштового зв'язку запропонував установити у відділенні автомати для отримання посилок. Він сформулював аявку на нове дослідження і подав її до дирекції підприємства поштового Управління інноваціями: методичні рекомендації до виконання практичних робіт зв'язку Х для включення у план робіт. Однак, через відсутність фінансування, тема не була затверджена. Які подальші дії оператора Ви вважаєте доцільними?

Відповідь обґрунтуйте.

- почати впровадження інновації, не чекаючи спеціального фінансування;
- звернутися до інвесторів за фінансуванням;
- звернутися за фінансуванням до зацікавлених осіб або організацій;
- подати заявку на нововведення.

Приклад тестового завдання:

Приклад 1. Інновація – це...

а. ідея, новітній продукт в галузі техніки, технології, організації праці, управління, а також у інших сферах наукової та соціальної діяльності, засноване на використанні досягнень науки і передового досвіду;

б. економічна теорія, що вивчає закони та закономірності динамічних систем, і теорія загального менеджменту організацій, яка формує принципи, функції, форми й методи управління цілеспрямованою діяльністю людей у процесі реалізації цілей функціонування і розвитку організації;

в. документ, що засвідчує авторство на винахід та виключне право на використання його протягом певного строку;

г. сукупність ознак технічного рішення, які відзначаються новизною і є необхідними та достатніми для визнання його винаходом.

Приклад 2. Одним із основних принципів інноваційної діяльності є:

- а. принцип врахування змін;
- б. принцип Паретто;
- в. принцип прогнозування;
- г. принцип своєчасності.

Для стимулювання науково-дослідницького й творчого інтересу здобувачів вищої освіти і здобуття ними навичок наукової діяльності доречно заохочувати їх до виконання додаткових видів робіт в певних проєктах, і враховувати цю діяльність при підведенні підсумків роботи здобувачів вищої освіти у семестрі. Так, наприклад, здобувачам вищої освіти може бути запропоновано виконання рефератів за темами дисципліни «Управління інноваційною діяльністю» у вигляді

презентацій та захистити її на практичному занятті. Найкращі рекомендуються до виступу на науково-практичній конференції.

Орієнтована тематика:

1. Основні бар'єри для розвитку інновацій в Україні.
2. Інноваційно-інвестиційні процеси розвитку вітчизняної економіки.
3. Інфраструктура мережа інвестиційної та інноваційної діяльності України.
4. Формування інвестиційного та бізнесового клімату.
5. Інституції просування інвестицій: узагальнений досвід зарубіжних країн.
6. Вибіркові приклади агенцій з просування інвестицій: вітчизняний і зарубіжний досвід.
7. Сутність і завдання державної інноваційної політики.
8. Методи й інструменти державного регулювання інноваційної діяльності.
9. Прямі та непрямі методи стимулювання інноваційної сфери в Україні.
10. Зарубіжний досвід державної підтримки інноваційної діяльності.
11. Суть інноваційних проектів і їх зміст.
12. Планування та контроль за реалізацією інноваційного проекту.
13. Організаційні форми інтеграції науки і виробництва (РНТЦ, технопарк, технополіс).
14. Характеристики успіху і типових проблем у діяльності технопарків.
15. Сучасні тенденції розвитку науково-дослідних і технологічних парків.
16. Трактатування поняття бізнес-інкубатори.
17. Функціональні завдання бізнес-інкубатора.
18. Ефективність діяльності бізнес-інкубаторів.
19. Сутність, завдання, принципи фінансування інноваційної діяльності.
20. Види фінансування інноваційної діяльності та їх джерела.
21. Фінансування інноваційної діяльності венчурним капіталом.
22. Зарубіжний досвід інституційного забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку.
23. Структурні елементи національної інноваційної екосистеми. Проблеми функціонування національної інноваційної екосистеми.
24. Глобалізація інноваційного розвитку та інформаційні комунікації.
25. Методи аналізу ризику при оцінюванні доцільності інноваційних проектів.
26. Бізнес-моделі інноваційного розвитку підприємства.
27. Види попиту на інновацію і чинники, що впливають на нього.
28. Види ефектів інноваційної діяльності, принципи та критерії оцінювання ефективності.
29. Рішення в інноваційному менеджменті та методи їх прийняття.
30. Розроблення і обґрунтування інноваційної стратегії.

Індивідуальні види робіт не обмежуються і приймаються пропозиції щодо вдосконалення курсу (як лекційної, так і практичної складової).

ОЦІНЮВАННЯ

Форми поточного та підсумкового контролю	Поточний контроль – 100 балів
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	
Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру.	

Відвідування лекцій:

За відвідування кожної лекції нараховується 2 бали (до 20 балів).

Практичні заняття:

Оцінюються за активністю здобувачів освіти на заняттях, їх відповідями, доповідями та

ступенем залученості у дискусії. Максимальна сума становить 16 балів за кожне заняття (до 80 балів).

Самостійна робота

Написання та захист реферату (тематика погоджується із викладачем курсу) у вигляді доповіді та/або презентації оцінюються до 10 балів.

Здобувач отримує підсумкову оцінку за результатами поточного контролю шляхом накопичення балів. Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач, становить 100.

Додаткові бали до поточного контролю здобувач освіти може отримати, пройшовши навчальний курс у вигляді неформальної освіти з отриманням сертифікату в межах предмету вивчення дисципліни та пройшовши процедуру визнання згідно [Положення про визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті здобувачами вищої освіти ДУІТ](#).

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS			
Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно («зараховано»)	A	«Відмінно» - теоретичний зміст курсу освоєний цілком, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконанні в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
82-89	Добре («зараховано»)	B	«Дуже добре» - теоретичний зміст курсу освоєний цілком, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконанні, якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального, робота з двома – трьома незначними помилками
75-81		C	«Добре» - теоретичний зміст курсу освоєний цілком, практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання виконанні, якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками, робота з декількома незначними помилками, або з однією – двома значними помилками
64-74	Задовільно («зараховано»)	D	«Задовільно» - теоретичний зміст курсу освоєний не повністю, але прогалини не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань, містять помилки, робота з трьома значними помилками
60-63		E	«Достатньо» - теоретичний зміст курсу освоєний частково, деякі практичні навички роботи не сформовані, частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконані, або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального, робота, що задовольняє мінімум критеріїв оцінки
35-59	Незадовільно («не зараховано»)	FX	«Умовно незадовільно» теоретичний зміст курсу освоєний частково, необхідні практичні навички роботи не сформовані, більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано, або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота що потребує доробки
1-34		F	«Безумовно незадовільно» теоретичний зміст курсу не освоєно, необхідні практичні навички роботи не сформовані, всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки, додаткова самостійна

			робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки
--	--	--	--

ІНФОРМАЦІЙНО- МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Методичне забезпечення:

1. Силабус навчальної дисципліни.

Електронні ресурси бібліотеки ДУІТ: <https://library.duit.in.ua>.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
2. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80>.
3. Гречаник, Б. В., Буй Ю. В. Економіка та організація інноваційної діяльності : практикум. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2016. - 147 с.
4. Череп А. В., Пуліна Т. В., Череп О.Г. Інноваційний менеджмент: підручник. Київ : Кондор, 2018. 442 с
5. Інноваційний менеджмент: теорія та практика : навч. посіб. / О. А. Гавриш та ін.; Нац. техн. ун-т України "Київ. політехн. ін-т". Київ : НТУУ "КПІ" : Політехніка, 2016. 388 с
6. Управління інноваціями : навч. посібник / О.І. Гуторов, Л.І. Михайлова, І.О. Шарко, С.Г. Турчіна, О.В. Киричок. Вид. 2-ге, доп. Харків: «Діса плюс», 2016. 266 с. URL: <http://elcat.pnpu.edu.ua/docs/Управління.pdf>
7. Мармаза О.І. Інноваційний менеджмент. Х.: ТОВ «Планета-принт», 2016. 197с. URL: <http://dspace.hnpu.edu.ua/bitstream/123456789/20.pdf>
8. Стойко І.І. Управління інноваціями. Навч.-метод. посібник. Тернопіль, ТНТУ імені Івана Пулюя, 2016. 200с.

Додаткова інформація

Детальнішу інформацію щодо методів навчання, форм оцінювання, самостійної роботи та повного списку літератури наведено у Робочій програмі навчальної дисципліни.

ПОЛІТИКА ДИСЦИПЛІНИ

Щодо академічної доброчесності

Дотримання академічної доброчесності засновується на ряді положень та принципів академічної доброчесності, що регламентують діяльність здобувачів вищої освіти та викладачів ДУІТ:

[Кодекс академічної доброчесності Державного університету інфраструктури та технологій](#)
[Положення про систему забезпечення академічної доброчесності у Державному університеті та технологій](#)

[Положення про Комісію з академічної доброчесності у ДУІТ та Комісію з етики та управління конфліктами у сфері академічної доброчесності у ДУІТ](#)

Порушення [Кодексу академічної доброчесності ДУІТ](#) є серйозним порушенням, навіть якщо воно є ненавмисним.

Списування під час контрольних заходів заборонені.

Усі письмові роботи, виконані в електронному вигляді (реферати), перевіряються на наявність плагіату згідно з [Положенням про порядок перевірки навчальних, кваліфікаційних,](#)

[науково-методичних наукових та інших робіт на наявність ознак академічного плагіату у ДУІТ](#). У випадках виявлення порушення – реагування відповідно до [Кодексу академічної доброчесності ДУІТ](#).

Щодо відвідування

Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання, за яке нараховуються бали. За об'єктивних причин (хвороба, міжнародне стажування, індивідуальний графік тощо) навчання може відбуватися в он-лайн (або змішаній) формі за погодженням із деканом факультету.

Неформальна освіта

Можливість зарахування результатів неформальної освіти регламентується «[Положенням про визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті здобувачами вищої освіти ДУІТ](#)».